

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, November 30 dikán, 1824.

P o r t u g a l l i a.

Az a' Katona Hirdetés, mellyről közelebb költ Ujságunkban Portugallia alatt emlékeztünk, illy szavakból áll: —

„Ő Felsége a' Király a' mi Fejedelmünk, megparancsolta, hogy a' Lisbonai őrző seregnék s a' Királyi palota' őrzőjének adassék tudokra, hogy melly nagyon meglegedett legyen ő Felsége azzal a' fenyték tartással, mellyet ők a' tegnapijél eléfordult történetek' alkalmatosságával kimutattak, valamint szintén és nem kevésbé azzal a' sietéssel is, mellyel ők, tisztjeiknek parancsolataikat a' közönséges csendességnék fenntartására nézve végrehajtottak, a' melly csendességet néhány személyek, kik azon formaruhára, mellyt viselni szerencsések van, érdemtelnek, a' magok átkozottságoknak megfelelő dühösséggel megzavarni iparkodtak, s illy módon azon dicsősségszomjúzó embereknék alacsony eszközeikké lettek, kik a' magok kétségbeesett célzásainak végrehajtására akár melly eszközökkel élni nem áttallanak.

„Király Ő Felsége a' maga armádjának szeretete és hűséges hajlandósága, valamint szintén azon becsületes gondolkodás felől, melytől a' tiszték lelkesítették, belső képpen meg van győztetve, és ezen gondolkodás, a' melly minden Portugallus szívekben mélyen meg van gyökeresedve, minden faktzióknak mesterkedéseiket, akár melly neműek legyenek is, és akár melly kelepceket hányjanak is el, semmiyé teszi; a' mint is hogy azo-

kat, kik egy illy nemes Hivatalnak legelső és legfontosabb virtusáról a' valk és kénytelenítő engedelmességről lemondván, magokat mesterkedésekbe avatják, s a' Fejedelem' személye cránt! álnok tiszteletet színlenc, míg azonban annak ország-lását gyalazzák s thronusa ellen öszszesküvéseket főznek, nem egyéb hancm mocsok és gyalázat várják.

„A' Fejedelmi méltóság megoszthatatlan és egyedül csak a' Király' személyéhez van csatolotva, a' kitől minden más Méltóságok eredeteiket veszik, és a' ki cránt minden ő alattvalóji, akár melly magass és megkülömböztetett rangal birjanak is, egyenlő engedelmességgel tartoznak viseltetni. Minden eselekedet, a' melly ezen mértéksimortól eltávozik, bűnös; rebellio, a' melly elkerülhetetlenül a' Monarkhiának semmivéjétetődésére viszen. Ez az a' tudomány, mellyet a' tisztéknek az alattoklévők' elméjébe beverni szükséges, mint hogy ők csak így tellyesítik köteleességeiket.

„Király Ő Felsége úgy találta a' dolgot, hogy a' seregek ezen meggyőződéstől általjarattatva vagynak, s ámbár tellyességgel semmit se' kételkedik affelől, hogy más hasonló esetekben is és az országnak minden részein felvő katonaság hasonló példát fogna mutatni, csakugyan még is azon kívánságtól lelkesítették Ő Felsége, hogy az a' példa, mellyet a' Lisbonai őrző sereg mutatott, minden fegyveres seregnél kihirdetessék. Ezen példának hűséges követtetése által az ő Felségo atyai Ország-lása nem soká meg fog erős-

sített, ki is a' maga Királyi jó akaratjával semmire egyébre nem, hanem csupan csak a' Portugallusok' boldogittatasára czéloz. —

„Kijött a' Hadi Ministeriumból Oc. 25-kén. Alairta —

„Gróf Sub-Sorra.

Spanyol Ország.

Micsoda lábon álljon most Spanyol Országban a' csendesség, megítélhetni azon Proklamációból, mellyet Sir Juan Downie (azon Generális, a' ki Ferdinándus Királyt, midőn a' Revolúziósok Kádixba vitték, Sevilleában azoknak kezéből kiszabadítani iparkodott), mostanában Andalusiai második Kommandása nevezetvén ezen tartománynak lakásaihoz bocsátott:

„A' mi hazánkból elkergettetett Fejtelenség' vad barátjai, a' magok, rabszolgai és tirannussági állapotnak elhozására czélzó planumaikról még telyességgel le nem mondottak egészen. Látók miképpen esóváltak Tarifa' köfalain egygyik kezekkel a' magok zászlójokat, 's a' másilban ugyan akkor azon lánczokat, mellyekre a' letolyt esztendőkben a' Spanyol hős nemzetet tetélt vala, 's azon vas pálczát, melly alatt azt egy ideig tartották, mutatták néki. Az a' Vulkan, melyből a' revolúzió származott, még nem aludtt-ki; ismét kiütéssel fenyegetődzik, hogy a' maga lava-árjával (tűz moslékjával) eltemessen bennünket.

„Legnagyobb vigyázat, iparkodás, 's leghathatósabb eszközöknek elővétettése kívántatnak arra, hogy Királyunkat, Hazánkat, és polgári 's politikai lételünket a' revolúziósoknak átkozott támadásaik ellen bátorságba helyeztethessük. Nagy sokaságú Spanyolokat éget az a' azent gyűlölség, mellyel ők a' Státusokat felforgató princípiumok eránt lelkesítették, 's a' magok erős karjaikat az illy princípiumoknak kiirtatasára elszánják.

Ki tiltja-meg nekünk, hogy ezen inas erős karokat feltegyverkeztessek 's belőlök olly megvehetetlen bátyákat csináljunk, melly a' Státus' békességéért és bátorságáért kezessegül szolgáljanak. Minden Spanyol a' Királyi Önkéntvallalkozó katonaságra függeszse figyelmét, ki csak hazája' boldogságot valósággal szíven viseli. Ők lesznek a' magok testi erejek által minden Demagogusok (nép-gondolkodású emberek) esztelen planumaiknak megölő eszközeik; 's egyszersmind Eurapat is megfogják tanítani arra a' hajlandóságra, melly a' Spanyol nemzetnek véghetetlen többségét lelkesítette.

„Sevilla tartományának, Kadixnak, 's a' Gvadaluquir' bal partja felől lévő vidékeknek népeik! én a' ti segedelmetekhez folyamodok azon dicsősséges de terhes dolognak végrehajtásában, mellyet a' ti Országlószéktek rém bízott. Egygyesítsük iparkodásainkat, hogy eme' nagy lelkü seregeket kiállthassuk, organizálhassuk. Néktek, kik, valamint én is, tanúi valatok azon szám nélkül való inségeknek, a' mellyeket Spanyol ország szenvedett, semmi sem fog igen nehezen esni annak megállítására, hogy ezen inségek többé soha elé ne kerüljenek.

„Csatoljátok hozzám magatokat, 's nyerjék-meg egygyütt azon dicsősséget, hogy szeretetünknek három tárgyai úgy mint a' Vallás, a' Király, és Haza eránt, illy nagy szolgálatot mutattunk. Kélt Sevilleában October' 1-ső napján, Királyunk Szabadulásának ezen emlékezetes és dicsősséges napján. Éljen a' Religió! Éljen a' Király! Éljenek a' Royalisták! —“

„Juan Donnic.

Észak Amerika.

A' szerencsétlen volt Császárnak és volt Ex-Császárnak It urbidének utolsó szenapillantatairól következő érzékenyítő környűt.

állásokat boesátott közre az El-Sol nevű Mexikói Ujság: —

„Ámbar Iturbide azon szempillantattól fogva, hogy Generalis Garza őt fogságra vitte vala, legkisebnyire se kétkedhetett volna az eránt, hogy próbatétele egészen semmivé lett, csakugyan még is nagy álhatatosságot 's elmebeli csendességet mutatott ő, 's telyességgel nem látszott még csak gyanítani is, a' mi rajta történt. Julius 19-kén délutáni 3 órákor tudtára adatván néki Generalis Garza egy tiszt által, hogy még azon napon készittse hozzá magát a' halálhoz, ennek hallására nagyon elszörnyülködött 's esdeklett, hogy megölettetése csak adig halasztódjék, míg az Országlószék' határozása a' fő városból oda (Padillába) megérkezik; de nem lett kérelmének semmi foganatja. Generalis Garza tudtára adatta néki, hogy ninesen hatalma arra, hogy ezen időhataladást megengedhesse, és ő kéntelen az elejébe szabadott rendelést még ezen napon végre hajtani. Ezt hallván Iturbide azonnal hozzá kezdette magát a' halálhoz készíteni; meggyont; a' gyonást a' Tamalipasi tartomány Congressusának egyik pap tagja, Gutierrez, fogadta-el tőle.

„Az executio azon napon estvéli 6 órákor ment véghez a' vásáros piaczon; hova azon 60 katonák, kiket G. Garza magával oda vitt vala, kiállottak. A' nép legmélyebb helgatással nézte a' dolgot. Iturbide egy pohár vizet kért utolsó szempillantattja előtt, 's annak megivása után térdre esett, 's a' katonasághoz szollván, aneknak a' magok előljáróji cránt az engedelmességet jóvallotta 's kötelességeinek hűségese telyesítését tanácslotta, 's végezetre azt az utolsó kérelmét jelentette, hogy az ő ámbár illy nagyon gyalázatos megbüntetését úgy nézzék, mint a' melly egyedül csak az ő személyét az ő familiáját pedig telyességgel nem érdekelné. Utolsó szavai ezek voltak: kívánnya, hogy az ő

megölettetése a' nemzetnek hasznára vájon. Végezvén ezen szavait, 's a' kommandirozó tiszt, a' lövésre jelt adván, Iturbidej azon szempillantatban a' földre esett — 's a' testét a' katonák felvévén a' közellévő templom mellé egy házhoz hettették 's a' következett napon tisztességesen eltemették.

„Az alatt míg Padillában ezek folytak, az Iturbide' felesége két fijaival, két papi személyektől kísértetve, a' hajóról Soto la Marinahoz kiszállott, 's néhány ládakat oda kihordatott, a' mellyek részint olly Proklamációkkal, mellyekben a' voít megírva, hogy Európában a' Szent Szövetség Amerika ellen micsoda határozással legyen, részint a' Püspökökhöz 's Consistoriumokhoz szolló Cirkulárekkel 's egyéb efféle irásokkal voltak tele. Találtattak ugyan ezen ládákban továbbá, egy Császári gazdag palást, külömbkülömb fermaruhák, kereszttek, Czímerek, 's egyéb effélék.

Mihelyest az Iturbide agyonlövettetése Soto la Marina-ba megérkezett, a' Spring nevű Anglus hajó, a' melly Iturbidét 's familiáját ide hozta vala, a' vasmacskaköteleket nagy hirtelenséggel elvagdaltia, 's onnét mindenestül fogva, a' mi még a' hajón találtattott elevezeit; az Iturbide' özvegye pedig egy Amerikai hajóra ülven, az Egyesült Státusok' földjére evezett-el 's a' Lonisianai partra szállott-ki.

Londonban az Eclipse nevű Ujság a' maga November' 15-kén délutáni 5 órákor kiadott másodikszeri levelét illy szavakon kezdvén: — „Nagyon fontos és rendkívülvaló történet! az Ex-Császár Iturbide, még életben van! — azután így folytatja szavait:

„Egy valaki öt ezer font Sterlingeket (ötvenezer forintokat) tett-le a' Loyd kávéházában olly ajánlással, hogy ő alkálivel 100 fontban fogad ötért, abba, hogy

Iturbide, kiről a' mondatik, hogy Uj-Spanyol országban agyon lövettetett volna, a' jövő esztendőben Mártziusnak 50-dik napja előtt ismét ki fog a' világ' piaczára állani. A' letett 5000 font Sterlingek zálogképpen szolgálnak a' nevezett kávéházban azoknak, a' kik fogadni akarnak, hogy annál bátrabban fogadhasanak. — Az Eclipse nagyon titkolódzó hangon beszéll erről a' legalább még most csupa találó mesének látszó fogadás-ajánlásról; hanem titkolódása mellett is érhetőleg kimond annyit, hogy az ő kezében olly tudósítások talátnak, a' mellyek szerint csak kétségesíteni is alig lehet azt, hogy Iturbide az ő úgy mondatott megölettetése után következett napon még életben volt.

Azt is jelenti Neu-Yorki Ujságlevelek után ugyan ezen Eclipse, hogy az Uj-Spanyol országi nép nem Generális Bravót, hanem Vittoriát választotta a' maga Elölülőjévé.

Ugyan ezen Ujság erőssíti továbbá, hogy a' Ferroli és Korunnai kikötőhelyekből minden órán egy Spanyol expedíció fog elevezni Uj-Spanyol ország felé, a' melly onnét 5000 embereket viszen ide annak meghódoltatására, a' kik között 1000 lovasok talátnak. Irja ezen Ujság, hogy Mexikónak mostani állapotja olyan, hogy ezen expedíciónak szerencsés kiütését kétségesíteni se' lehet, 's illy megjegyzést teszen szavai után: — „Némelylek, úgy mond, tréfát üznek a' Spanyol országlószékekkel ezen expedícióra nézve, mint ha bizony ezen Országlószék nem volna abban az állapotban, hogy az ezen expedícióhoz kívántató költséget felhájthassa: hanem a' kik így gondolkodnak, talán nem tudják azt, hogy Don Xavier de Burgos, a' Spanyol Király Párisban lévő Agense, már jó summát etküldött innét Madridba a' maga Udvara számára, a' végre, hogy ezen expedíziót útnak készíthesse.“

Hogy az itt említett expedíziót valódiképpen útnak indítani szándékszik a' Spanyol Országlószék, nem lehet kétségesíteni mint hogy a' Londoui Kurir is nyilvánossággal erőssíti: hogy az ezen expedícióhoz kívántató Spanyol hajók, úgy mint egy fregát, két korvettek, 's három szállító hajók Kadixból vevetk Ferrolhoz és Korunnához a' hol legnagyobb sietséggel készítettnek a' kivevezéshöz, 's fegyveres népet is vesznek-fel és visznek Amerikába. Csak a' seregnek nagyságát nem határozza-meg a' Kurir, de a' helyet arról emlékezik meghatározott módon, hogy a' mondot expedíció Amerika' esüsa mellett, a' Horn nevű folk mellett, fog elevezni, 's eszserént kiszállhat Chili' és Peru' partjaira is.

D é l i A m é r i k a .

Már több izben említették az Ujság-velek, hogy Bolívar egyéb segítő seregeken kívül Panamából is 3500 emberkeből álló segítséget várt, a' melly seregnek hajókon kellett Porto-bellóból a' Panama keskeny földje' napkeleti partjára vitetni, onnét ezen keskeny (valami 15 mértföldnyi) de még eddig egészen járatlan földön által Panamához menni, 's innét ismét hajókon folytatni útját Guayaquil felé. Most elképpen ir egy Anglus tiszt, a' ki Columbiái szolgálaton lévén most éppen ezen fenn-ement seregnél vitézkedik, annak utazásáról:

A' Limoni tenger öböl (melly az Északi Amerikát Déli Amerikától elválasztó Chagres vagy Chagra vizének torkától napkelet felé 10 Anglus mértföldnyire esik) Sept. 5-dik napján: —

„A' mi expedíziónk a' Commodor Daniels vezérlése alatt szerencsésen megérkezett ide. Ezen öböl senki előtt nem volt még eddig ismeretes; minekelőtte mi most ide beveztünk volna, a' mi jó Com-

modorunk, ki egy legnagyobb buzgósággal bíró ember, ezen öblöt a maga tulajdon felvígyázása alatt két egész napokig vizsgálta, 's azt alkalmasnak találta arra, hogy abba egy nagy hajós sereg bátorsággal bevezethessen 's benne megférhessen; a' melly vizgatlat után mi itt szerenésesen kikötöttünk.

„Az ezen öböl' szomszédságaiban találató vidék nem egyéb hanem csak egy nagy térség, a' mellyet járhatatlan Cocus erdők borítanak-be. De a' melly erdők Bolívar előre, három hónapok alatt, egy olly utat vágatott számunkra, a' melynek kilenez Anglus mértföld a' hossza 's szélessége akkora, hogy egymásmellett négy emberek mehessenek. Ezen útnak segéd-mével tizenöt Anglus mértföldnyi utazás után Panamába lehet érkezn. Ezen munka, tudniillik ezen útnak csináltatása, már csak azon tekintetben is nagyon fontos és nevezetes, hogy a' két nagy tengerek' összecsatoltatásának kezdetet adott.

„A' mi seregünk 3500 emberekből áll, 's mihelyest ide kiszállottunk, innét haldék nélkül tovább indultunk Panama felé. A' vezérünk Oberster Manega, nagyon derék ember; a' második vezérünk pedig Oberstlieutenánt Broke Young. Bolívarnak a' volt meghatározott kívánsága, hogy a' Columbiái szolgálaton lévő Anglus tisztel, az ő mostani táborozásában mind velle legyenek, mellyre nézve nem hibáztunk ha azt mondjuk, hogy valamint az az indulát, a' melly ezen sereget lelkesíti, úgy maga a' sereg is, másoknak példaadásul szolgálhatnak, hova járul, hogy Oberstl. Young Úr olly különös és ritka engedelmet is kapott, hogy ezen sereghöz minden másod rangú fő tiszteteket maga való-gathasson-ki. Minekelőtte útnak indultunk volna, valamint a' tisztel úgy a' közlegények is fél esztendőre való fizetést és három rendbéli ruházatot kaptak.

Nagy Britannia.

A' Garrat nevű Londoni új Lord Májort (Polgármestert) Nov. 9-kén avatták-bé hivatalába nagyon fényes pompával. Reggel harangok' zúgása jelentette a' következő pompát. Az uczák, mellyeken a' kísérő sereg elment dugva tele voltak emberekkel. A' processziót gazdag reggeli falatozáson kezdette-el a' sereg a' város' házában, a' melly itt Mansion house név alatt esmeretes, 's azután a' Blackfriars nevű hídnál az aranymivesek' gazdag hajójára felülvén, muzsika szó mellett erczelt, ezen esmeretes nemzeti énekléssel: Isten tartsd-meg a' Királyt! A' Tamesis vize' két partjain, hol a' felülés esett, ágyúk' dörgése hasogatta a' levegőt. Az evezés Whitehallig tartott. Minthogy az idő is kedvezett, a' víz' színét számtalan csajkak fedték-be, mellyekben vígadozó sokaság ült. Whitehallnál, hol a' processzió kiszállott, hasonló trombita harsogás és ágyúzás által köszöntetett az innepi sereg; 's a' Kincstár' tudós Báróji, hivatali ruházatban 's szokott czerimoniával fogadtak és köszöntötték ő Uraságát, a' Lord Májort. Innét hasonló pompával történt a' város házához való visszavezetés, minek utánna a' Bírákat's egyéb fő személtelyeket ő Urasága a' szokott nagy vendégségre meghívta.

Azon gőz-puskáról, mellyet Perkins nevű Úr talált-fel, a' melyről már több versben emlékeztek, az Újságlevelek, most az egygyik ismét emlékeztvén, ezeket írja: —

„Mikor ezen puszkával az első próbát tették, egy minútum alatt 400—500 golyóbist löttek-ki belőlle, úgy pedig, hogy a' golyóbisok, mind egyenként mentek-ki a'ból, és olly nagy erővel, hogy azon vastablán, a' melly 100 lépésre állott, a' reá lövetett golyóbisok egészen ellapultak, 's ez az erő, mint a' feltalálója erőssíti, még nagyobb grádicsra is emeltethetik,

Most egy olly 4 fontos ágyút készít Perkins Úr, a' mellyet két lö könnyen vonhat, 's a' hozzá kívántató töltés is nagyon kevés lesz, mint hogy egy font féldsézzel annyit akar tenni Perkins Úr, mint a' menüit 4 font ágyúzóporrál tenni lehet. A' mi az ezen új módi ágyúval való baaás módjának sebes voltát illeti, ez olly nagy, hogy semmi most szokásbahlévő, effélével, össze nem hasonlítottathatik. Egy gőz-ágyúból könnyen ki lehet tíz golyóbist löni az alatt, míg a' puskaporos ágyúból egygyet. E' mellett az az elsőbbsége is meg van a' gőz-ágyúnak, hogy soha ki nem tétetődik azon veszedelemnek, hogy széllyel szakadjon. Igen tanult ágyúzótisztek kinyilatkoztaták, hogy ők 10 ilyen ágyúval megfelelnek 200 közönséges ágyúnak. Ahoz értő hajós tisztek pedig azt erőssítik, hogy ők egy olly hajóval, melynek 6 gőz-ágyúji lesznek, megfételnek egy 74 ágyús eddig módiban volt hajónak. Azt is erőssíti Perkins Úr, hogy még most csak elgondolni se' lehet azt a' sok hasznót, melly az ágyúzási állapotra ezen gőz-hajónak haszonra leendő fordittatásából háromlani fog. Semmit nem lehet példának okáért affelől kételkedni, hogy ezen találmány szerint olly ágyú készíthetetik, a' mellyel egy 2000 fontos golyóbist Dóvertől Calaisshoz lehessen vetni, a' melly várak 7 Francia mérföldnyire vagynak egymástól. Így a' váraknak minden eddig való oltalmazó eszközei semmit érők lenének ennekutánna, ha az ostromló illy retentő ostrommal élne, hogy tudniillik egész várakat néhány mérföldnyi távolságról összeágyuzhatna. Azt mondják, hogy az Orosz-Császár ágyúzó és indzsinér tiszteket küldött Angliába, hogy Perkins úrral beszéljenek.

Azon ebédről, mellyet a' feljebb irt Londoni Uj-Lordmájor a' maga beiktatásakor adott, azt írják, hogy 400 tál valóságos békatekenyő-leves, 800 szárnyas állat, 100 sódor, 100 tál rostélyos pe-

esenyé, 500 pástétom, több mint 10,000 féle sütemény, 's az utolsó események között 500 ananás figuráltak a' táblákon. Az ededelek' ritkaságáról ítelni lehet affelől is, hogy a' boros butélik melly nagy számmal lehettek jelen; Bordeaux, Madera, Porio, Xéres, 's Rénusi, voltak bőségesen.

Orosz Birodalom.

A' Petersburgból Nov. 9-dikén indult tudósítások szerint, a' Császár 4-dikben szerenesésen vissza érkezett az útozásból és a' Zarskojeselói kastélyba szállott be. — Mária Nagy Hercegaszszony és Férje a' Weimari Nagy örökös-Herceg 's a' leányai Gatsinába az Özvegy Császárné őszi residentziájába megérkeztek.

Midőn a' Császár ezen útjában az Oremburgi vidékeken Zlatustnál eljött, az ott találtató érez-olvasztó hutákat 's fegyverfabrikát is megszemlélte, 's egyéb ritkaságok között 49 termés arany darabokat mutattak elé Ő Felségének, a' melyeket mostanság ástak-ki. Az után az Isopotályt is meglátogatta Ő F.ge, 's minden legapróbb körülállásokat szemügyre venni méltoztatott. Az onnét fél óra távolságra lévő Tzarowo Alexandrowszky nevű bányánál is mutattak elé Ő Cs. Felségének egy azon napon talált 8 fontos és 7 tetrész termés arany darabot, mellyet a' Császár a' maga úti szekerébe tetetén, annak a' ki találta, 500 Rúbelt ajándékozott, a' Direktort pedig a' S. Anna második rendű keresztjével tisztelte-meg. — Az arany fővenyet, mellyet ezen helyen tulajdon kezével ástott-ki, és a' műszereket is, melyekkel dolgozott Ő F.ge, eltették örök emlékezetül.

Francia Ország.

Az a' Papavoine nevű ember, kire még ma is csak gyanú van, hogy ő ol-

te volna meg a Vincennesi erdőben a két gyermeket, a fogházban is megmagyarazhatatlan csint tett. A szoba ajtaját, melyben ült, Nov. 17-dikén kinyitotta a gondviselő, hogy kevéssé kiszellőztesse. Papavoine egyedül lenni szemlélvén magát egy szomszéd szobába lopodzott által, a hol valami vétkos ifjak tartattak, s éppen ekkor falatoztak, s ő az egygyiknekneki eszén, kezéből a kést kiragadta, s ugyan eszen gyermekén, a ki valami 11 vagy 12 esztendő s lehet, három sebet ejtett, t. i: egygyet az ábrázatján, kettőt a testének alsóbb részén. Már most újabb vizgálata alá vették a bűnöst.

P r u s z s z i a.

A Hamburgi újságlevelekben illy tudósítás olvastatik Branschweighól N. 13-dikáról: — „A Francia újságok indulatos deklamatióiokra fakadtak azért, hogy a Pruszus Országlószerk' s Német Szövetség' kívánságára, a Párisi Tudós és Professor Cousin, a Német Országgi titkos mesterkedéseldben való munkás részesüléssel vádoltatvan, Dresdában elfogattatott, s onét ki is adatott. Ezen deklamálások alig láttatnak csak méltók is lenni a megezáfoltatásra. Az eleintén még kétségesített, de már telyes világosságra jött Német országi titkos revolúziós mesterkedések, egész Német Ország' fennálló országlási systemája ellen intéztettek és így nem csak általjaban az Országlószerkek egygyütt vétetve, hanem különösen is mindenik, bír azzal a jussal sőt köteleztetik is az illy mesterkedések ellen szükséges eszközöket elévenni, s ökre magokat különösen is elkötelezték. A Német Szövetség' vidékei ezen tekintetben csak egy egészet tesznek. A ki ezt bűnös cselezzással megátadja, az az egészek ellensége, s mind csak egy akar mellyiknek Országlószerke kellicen-ki a bűnös ellen, mint hogy a

telt bűn valamint ez egész úgy különkülön mindenik ellen van intéztetve. Mennyiben illethesse Professor Cousin urat a vád, az a további vizgálódásokból fog látszani; erről még most nincs mit szólni.“

B é c s.

Azon érdemes Magy. Orvos Uralra nézve, kik a mult Oskolai esztendő alatt, úgy mint 1823-tól fogva 1824-diknek Septemberéig Orvos Doktori Diplomát nyertek, az ő neveik' első hetűjének következési rendje szerént mind azokat ide teszszük, kik a mondott idő alatt gráduáltattak: —

„Bertollini Jó'sef Tyrolisból; Cérézeses Áthanasius Thessáliából; Ritter Eisenstein Eisner Antal Prágából; Hullub Nep. János Csehországból; Hülförding János Népom. Bécsből; Reichenau Janos Károly Austriából; Mitterbacher Károly Rudolf Csehországból; Masoch Ferencz Lemberg-ből; Müksich István Nagy Szombathból; Kibédi Péterfi Pal Erdélyből; Radtziwonszky János Gallicziából; Steer Márton Nagy Szombathból; Szilágyi Miklós Erdélyből; Schwach Augustin Morvából; Weiglein Jó'sef Ernst Salzburgból; Wagner Janos Károly Csehországból.

Magyar Ország.

Pestről Nov. 24-dik napján:
Fő Méltóságú Rudnai és Divék-Ujfalui Rudnay Sándor, Esztergomi Érsek, és Magyar Országgi Primás Herczeg, az Ország Törvényei szerént Fő Méltóságával egybe köttetett jussával élven, minelkutan Nagyságos Végh Antal Urnak, Királyi Tanácsosnak, Vice-Ország Bírói Hivatalra lett emeltetése által, a Méltóságos Királyi Tablánál lévő Érseki egygyik Assessorág megüresedett volna; ezen Hí-

vatalra T. T. Laszlovszky József Urat, Nemcs Pest és Fehér Vármegyék Tábla-Bíráját, a' Politico-Fundationalis Királyi Directorságnál lévő Fiskalist, mint ezen szolgálatjában 28 esztendőök által a' Király, és Haza eránt jeles érdemekkel tündöklő Férfiút, a' ki a' Nagy Méltóságú Helytartó Tanácsnak meg-bizásából különös ügyekben Commissáriusságot dícséretesen viselt, és a' Méltóságos Királyi Táblához a' Bírák számának teljesítésére több ízben rendkívül való Assessornak meghívattott, most rendszerént való Érseldi Assessornak kinevezte. Melly collationale Decretum November' 22-dikén a' Méltóságos Királyi Tábla ülésében felolvastatván, a' Tit. Férfiú a' Törvény szerint felesküdt, és székét foglalt.

T. N. Sáros Vármegyéből Sós-Ujfaluból elképpen irnak: —

„A' folyó esztendő Octoberének 31-dik napja nevezetes 's ezen vidéteken régen nem látott Egyházi szent czerimóniának napja vala. Ugyan is minekutánna az itt lévő Görög Catholicum templom egészen őszsze omladozván a' Felsőes Királyi Udvari Camarának, a' melynek patronatusával neki dícselkedni szereneséje van, tökéletesen helyreállítatott volna, azt az Eperjesi első Görök Catholicus Püspök Fő Tisztelendő és Nagyságos Tarkovics Gergely Úr ezen napon ahoz illő fényes egyházi pompával felszentelte.

A' Tisztelt nagy méltóságú fő Pap a' nevezett helységbe 30-dikban harangok' zúgása és mozsár ágyúk' durrogása között érkezvén-meg a' Parokhia' házába szállott-be, honnét a' következő napon, mint a' szentelés' napján nagy számú előkelő személyeknek jelenlétében, kik a' szomszéd-

vidékekről ide őszsze gyülekeztek vala, a' napkeleti Görög Egyházi rendtartások szerint a' felszenteltetendő templomba vitetvén és ott a' szokott szertartások szerint a' Püspöki misemondó öltözet réá adattatván, a' szentelési ájtatos munkához hozzá fogott.

„Ézt elvégezvén ugyan a' már felszentelt templomban, szent Liturgia mondáshoz fogott, 's ennek is vége lévén, a' Romai Szentséges XII-dik Leo Pápaért 's I-ső Ferencz Császár Ó Felsőesért, valamint szintén az Austriai egész Császári Felsőes Házért szokott módon imádkozott, 's a' Chorus mindenikre Mnohaja Lyitát énekelt, a' mely szoknak értelme magyarúl ez: Sok esztendőökig.

„Az alatt míg a' Szent ájtatosság tartott, a' mozsarak gyalhorta való durrogással hasogatták a' levegőt, 's mindeneknek végződése után a' Parokhia' házában fényes ebédkezéssel fogadtatták a' vendégek, 's e' közben nagy számú egészségivások történtek, mellyek között mások felett való említést érdemelnek a' Ferencz Császár Ó Felsőesért, a' Ferdinandus Koronörökös Ó Fő Hercegségéért, József Fő Herceg Magyar Ország' Palatinusáért, 's az egész Császári Fel. Házért való egészségivások.

„Pohárköszöntések 's egészségivások történtek továbbá a' Finantziái Ministér 's egyszersmind Egygyesült Cs. K. Fel. Camara' Elölülője Gróf Nádasdy Mihály Ó Excellentiája, továbbá a' Magyar F. Camara' Elölülője Gróf Majláth József Ó Excellentiája, úgy a' Vice-Elölülő Gróf Cziráky Antal Ó Excellentiája, 's mind két Camaráknál lévő Tanácsos Urak' egészségéért és hosszas 's szerentsés életelért, valamint szintén végezetre a' Sörári Fő Felvigyázó Hivatalért is.